

faa Dækning for Omkostningerne ved dets Fjernelse og eventuelt et efter Forholdene rimeligt Bidrag til Tilvejebringelse af en uskadelig Vandafledning.

Landvæsenskommissionen kan i Tvivlstilfælde paalægge Ejeren af Anlægget, forinden Erstatning for Lukning af Anlægget fastsættes, at søge Domstolens Afgørelse af, hvorvidt det paagældende Anlæg efter den hidtil gældende Lovgivning kan be-
tragtes som lovligt.

Hvis Anlægget er udført i Overensstemmelse med et for Vandløbsretterne ind-
gaaet Forlig eller efter afsagt Kendelse i Henhold til Lov Nr. 63 af 28. Maj 1880
om Vands Afledning og Afbenyttelse, jfr. Lov Nr. 128 af 19. April 1907, eller Lov af
30. November 1857 og Lov Nr. 123 af 28. April 1906 om Afstaaelse af Grunde til
Vandaflednings- eller Kloakanlæg, eller hvis Anlægget efter nærværende Lovs Ikraft-
træden er tilladt af en i Henhold til § 2 nedsat Landvæsenskommission, ydes der
fuld Erstatning for Tilvejebringelse af en uskadelig Vandafledning under den Forud-
sætning, at Anlægget er forsvarligt udført og vedligeholdt. Er dette ikke Tilfældet, kan
Erstatningen udover Udgifterne til Uskadeliggørelse nedsættes, eventuelt helt bortfalde.

For ikke anmeldte eller for sent anmeldte Afledningsanlæg kan kun undtagelsesvis
tilkendes Erstatning, naar det for Kommissionen sandsynliggøres, at Mangelen af
rettidig Anmeldelse skyldes en Ejeren af Anlægget utilregnelig Aarsag.

Erstatninger for de i § 11 omhandlede Afledningsanlæg eller Oplag af op-
løselige Stoffer udredes af de Brugere af Grundvandet, til Fordel for hvem det
omhandlede Anlæg uskadeliggøres. Saafernt vedkommende Kommune ikke som Følge
heraf er pligtig at udrede Erstatningen, kan Kommissionen efter Omstændighederne
og særlig i Tilfælde, hvor Sagen er rejst af Sundhedsautoriteterne, indstille til ved-
kommende Kommunalbestyrelse, at Udgifterne helt eller delvis afholdes af Kom-
munekassen. Nægter et Sogneraad eller et Byraad Bevilling af Udgifterne ved en
saadan af vedkommende Kommission foreslaaet Erstatning, kan Kommissionen fore-
bringe Spørgsmaalet til henholdsvis Amsraadets og Indenrigsministeriets Afgørelse

§ 13.

Hvis der ved nye Vandafledningsanlæg, der ifølge gældende Ret behandles af
Vandløbsretten, af en Ejer af et Vandindvindingsanlæg eller af Sundhedsautoriteterne
nedlægges Protest mod det paataenkte Anlæg i Henhold til nærværende Lovs Bestem-
melser til Hindring af Grundvandets Forurening eller Fare for Sænkning af Grund-
vandstanden, skal Vandløbsretten, naar der afsiges Kendelse i Sagen, have den i nær-
værende Lovs §§ 2 og 3 angivne Sammensætning.

Hvis Vandløbsretterne selv skønner, at der er Mulighed for, at et dem fore-
lagt Afledningsanlæg kan faa en saadan Indflydelse paa Grundvandet, at Aflednings-
anlægget bliver i Strid med denne Lovs Bestemmelser, skal de, inden Kendelse af-
siges indberette Sagen til Amtmanden — eller, hvis Sagen skønnes at berøre mere
end en enkelt Amsraadskreds, til Indenrigsministeriet, og Sagen undergives Behandling
efter nærværende Lov.

Fremkommer der under en Sags Behandling for en Landvæsenskommission,
nedsat efter nærværende Lov, Spørgsmaal, der berører Vandløb m. v., kan disse
Spørgsmaal afgøres af Kommissionen efter den gældende Vandløbslovgivning. Kom-
missionen vil ved Behandlingen af disse Spørgsmaal for Hovedvandløbenes Vedkom-
mende have at indvarsle de paagældende Amsraad og for andre Vandløbs Vedkommende
have at indvarsle de paagældende Vandsynsmænd og kommunale Bestyrelser. Med
Hensyn til Spørgsmaal, der ikke berøres af Hovedvandløb, vil Kommissionen have at
indføre en Bemærkning i Kommunernes Vandsynsprotokoller om, hvorledes Sagen er
afgjort.